

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 80. An declarationes Cardinalium, regulæ Cancellariæ, decisiones Rotæ
habeant vim legis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

§. III. Consuetudo habet vim, non tantum interpretandi, sed etiam abrogandi legem, uti habetur §. penult. Instit. de jur. natur. & L., de quibus. 33. in fin., ff. de Legibus: etiam generalem, si consuetudo sit generalis, specialem vero, si consuetudo sit specialis, Glos. in cit. §. penult. L. Venditor, ff. communia praediorum, probantque pluribus suar. c. 17. & seqq. Lessius de just. l. 2.c. 6. d. 14.: quod intelligi debet tantum de lege humana, non autem divina vel naturali, §. sed naturalia, Instit. de jure naturae. Ratio est, quia lex naturae est necessaria & in se indispensabilis; Deus autem, quia in suis legibus non ita communicat nobiscum, quod semel posuit, stabiliter vult; è contrà homines videntes communitatem contravenire suæ legi, censentur potius velle carere bono particulari per suam legem intento, quam exponere tot transgressionibus, etiam contra Deum. Quod si lex aliqua improbet etiam omnem consequentem consuetudinem, nulla valebit consuetudinis præscriptio, nisi circumstantiae ita varientur, ut nihilominus censeatur Superior consentire, Ills. n. 71., qui d. 3. n. 8. recte notat, id, quod per consuetudinem est introductum, non verire in odiofis nomine privilegii, hinc non revocari revocatis privilegiis.

§. IV. Consuetudo non extenditur de loco ad locum, nec de persona ad personam, nec de casu ad casum, uti recte Luca d. 29. n. 23. & d. 30. n. 12. Nec vim habet ex actibus ex metu vel vi frequentatis, aut etiam ex errore, quod esset lex, uti recte Ills. d. 2. n. 67.

Q. 80. An declarationes Cardinalium, Regulae cancellariae, decisiones Rotæ habeant vim legis. R.

§. I. Salas & alii undecim apud Dianam p. 1. tr. 10. R. 29. absolutè dicunt declarationes Cardinali-

um habere vim legis, quia hi decernunt tanquam potestatem habentes à Papa; docentque *Garcias*, *Lambert*. *Farin*. *Barb*. *Piacef*. *Fagn*. & alii teste *Gob*. in Exp. tr. 3. n. 604. ejusmodi declarationes datae pro casibus singularibus debere extendi ad omnes similes, quia similium est similis ratio & causa, foretque infinitum pro singulis casibus singulas velle declarationes. E contrà *Ledesm*. *Bonac*. *Pontius* aliique cum *Sanch*. de matrim. l. 8 d. 2. n. 10. & *Loth*. tr. 2. a. 10. *Delbene* de Imm. Eccl. c. 14. d. 5. f. 2. Item alii apud *Dianam* p. 11. tr. 2. R. 42. negant habere vim legis, quia quamvis Cardinales illi potestatem à Papa habeant, non ideo habent ejus infallibilitatem vel auctoritatem. Sed videtur distinguendum, si enim declarationes illas Papa examinarit, approbarit & promulgari fecerit, habent vim legis, quia re ipsa censendae sunt immediatè exire à Papa, uti colligitur ex *Carden*. in 2. crisi d. I. n. 98. & seqq., & diximus n. 215. & seqq., putantque aliqui cum *Gob*. contra alios, non requiri aliam promulgationem, nisi famam publicam & certam à principio authentico derivatam: *Engels* tamen & *Hurt*. apud *dianam* supràrectè requirunt sequentes conditiones, 1. Ut à Papa sint approbatæ, 2. Ut sint à Præfecto congregacionis. sigillo munitæ, rite subscriptæ & communicatae; 3. Ut purè declarant & non extendant se ultra significationem verborum 4. Ut sint publicè notæ. Quod si factæ sint à solis Cardinalibus Papâ specialiter non consulto nec mandante, quamvis magnæ sint auctoritatis, tamen probabilius est non habere vim legis, tum enim tantum videntur esse doctrinales; multò minùs obligant, si non sint authenticè subsignatae à Congregatione, vel non munitæ sigillo, vel non rite communicatae; vide dicta n. 218. & seqq. Item *Dianam* in summa, V. *declarationes Cardinalium*, f. 6°

gnanum

Vide n. 215

gnatum in I. Decret. Cap. quoniam, de Constit. à n.

6. Delbene suprà.

§. II. Lefsius in Auct. V. beneficium cas. 3. docet 575

Regulas Cancellariæ Romanæ tantum esse pro directione illius Curiæ, & non obligare alibi, cum non sint promulgatae : ex quo inferunt Valer. & Diana R. 43., si Episcopus intra 20. dies ante mortem donarit inter vivos, quamvis donatio illa per Regulas Cancellariæ & in foro externo præsumatur facta mortis causâ in fraudem Cameræ Apostolicæ, tamen esse validam, & illum, cui donatum erit, posse tacerre; idem videntur tenere Decius, Mandos. & alii, sed rectè contradicunt Sarn. Gomes. Az. Chok. Lenz p. 2. q. 540. & p. 3. q. 337. n. 3., praxis enim probat tenere ubique, saltem illas regulas, quarum materia est communis & non restricta ad Romanam curiam.

§. III. Luca de benef. d. 29. n. 25. rectè docet 576

decisiones Rotæ Romanæ non posse semper esse regulam pro faciendis alibi similibus decisionibus, vindicandi enim est, an prodierint utrâque parte sufficienter informante, an non fuerint sæpe revocatae vel limitatae &c.; & quia ad hoc non attenditur, notat d. 91. n. 9. sæpe secundum illas dari resolutiones male fundatas: & universaliter docet Lezana apud Gob. n. 609. decisiones Rotales esse minoris auctoritatis quam declarationes Cardinalium etiam non approbatas à Papa; & re ipsa quandoque prodeunt contrariae invicem.

Q. 81. An peccet, qui agit contra legem nec-

dum debitè promulgatam. R. Negativè, & patet ex dictis n. 274., hinc si Cajus interfuerit Senatui, in quo lex, v. g. de non emendo vino Gallico, hodie est scripta & approbata, cras autem erat promulganda, licet per negligentiam promulgatio in aliud tempus differatur contra expressum mandatum Senatus, ta-

men